

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6Co/130/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4417214111
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dagmar Podhorcová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2019:4417214111.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dagmar Podhorcovej a sudkýň JUDr. Marty Polyákovej a JUDr. Márie Malíkovej, v právnej veci žalobcu: HLIVASPOL, s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Forgáčova bašta 7, IČO: 36 554 367, zastúpeného: JUDr. Ema Zacharová, advokát s.r.o., so sídlom Nové Zámky, Forgáčova bašta 5676/7, IČO: 47 237 023, proti žalovanému: Duna-Dráva Cement Kft., so sídlom Maďarsko, Vác, Kőhídpart dűlű 2, o určenie neplatnosti zmlúv o zriadení záložných práv, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Nové Zámky z 19. februára 2018, č. k. 9C/113/2017-348, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom I. a II. výroku **m e n í t a k**, že žalobu v tejto časti **z a m i e t a**.

II. Vo výroku III., IV., V. rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

III. Žiadna zo strán nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie I. výrokom určil, že je neplatná Zmluva o zriadení záložného práva číslo 2013/02, ktorú uzatvorili žalobca ako záložca a žalovaný ako záložný veriteľ dňa 21. 10. 2013, podľa ktorej bolo zriadené záložné právo k hnutelným veciam: 1. U. H. L XX B, rok výroby 2007, 2. U. H. L XX B, rok výroby 2008, 3. G. G. F. XX.XXX, evidenčné číslo NZ XXXCT, rok výroby XXXX, H. číslo X 4. G. G. F. XX.XXX, evidenčné číslo NZ XXXCX, rok výroby XXXX, H. číslo X 5. G. G. - R. XXXX AK, evidenčné číslo NZ XXXCX, rok výroby XXXX, H. číslo X ktoré vzniklo registrovaním v Notárskom centrálnom registri záložných práv, sp. zn. NCRzp: 4237/2014 dňa 09. 04. 2014 o 14:11:23 hod. II. výrokom určil, že je neplatná Zmluva o zriadení záložného práva číslo 2013/01, ktorú uzatvorili žalobca ako záložca a žalovaný ako záložný veriteľ dňa 28. 03. 2014, na základe ktorej bolo zriadené záložné právo k nehnuteľnostiam, ktoré vzniklo rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor V 1683/2014 a je zapísané na Okresnom úrade Nové Zámky, katastrálny odbor v katastrálnom území H. na LV XXXX v časti C ťarchy ako; Zriaďuje sa záložné právo v prospech: DUNA-DRÁVA Cement Kft., sídlo 2600 Vác, Kőhídpart dűlű 2, Maďarská republika, IČO: 10324602-2351-113-13, na základe Zmluvy o zriadení záložného práva č. 2013/01 zo dňa 26. 03. 2014, na nehnuteľnosti: parc. registra CKN č. 4619/11, 4619/16, 4619/17, 4619/18, 4619/20, 4619/21, 4619/22, 4619/23 a stavba so súp. č. XXXX na parc. registra CKN č. 4619/16, stavba so súp. č. XXXX na parc. registra CKN č. 4619/17, stavba so súp. č. XXXX na parc. registra CKN č. 4619/18, stavba so súp. č. XXXX na parc. registra CKN č. 4619/19 v podiele 1/1 - V-1683/2014 - č. zmeny 729/2014 (UP 2/2017, č. zmeny 607/2017) a podľa ktorej bolo zriadené záložné právo k hnutelným veciam technológia slúžiaca na výrobu betónu a jej distribúciu, ktorá je podrobne špecifikovaná v posudku - Odbornom posúdení č. 2/2013 zo dňa 28. 01. 2013, ktoré vypracoval Ing. G. D., D., znalec v odbore strojárstvo a pozostáva aj z komponentov: Základný stroj

Oceľové konštrukcie - podstavec miešacieho centra z oceľových profilov - plošina miešačky, zábradlia, obslužné plošiny, schody - držiaky a konštrukcie periférnych zariadení a váh - zastrešenie miešacieho priestoru Skipový výťah - rám skipového výťahu kameniva - pohon výťahu a samotný skip Miešačka betónu EMS 1000 ELBA Elektronická váha cementu - uzatváracia klapka pneumaticky ovládaná - priložený vibrátor pre urýchlené vysýpanie - tenzometre so závesmi - vyhodnocovacia jednotka Zásobník práškových prísad ZC32 /SILO/ 3x - nádoba zásobníka - podstavec zásobníka - výpuste zo zásobníka - plniace potrubie - výstupný rebrík so zábradlím, Skipová dráha výťahu - dráha skipového výťahu Kompresor a rozvody vzduchu - kompresor ATLAS COPCO s tlakovou nádobou - rozvody vzduchu po stroji - úpravná jednotka vzduchu Váha vody a rozvody - nádoba váhy vody s prírubami - uzatváracia klapka nádoby váhy - tenzometrické snímače - snímacia jednotka - vyhodnocovacia jednotka - filter vody - ovládací ventil, núdzový ventil - rozvody vody - fitinky, trubky, hadice... Elektronická váha plastifikačných prísad - nádoba váhy s ventilmi a armatúrami - presné dávkovacie čerpadlo 2x - uzatváracia klapka - tenzometrický snímač - vyhodnocovacia jednotka - oceľový kontajner 6 x 3 m Elektronická váha cementu - rám váhy s pripevňovacími úchytmi - nádoba váhy s otvormi pre nasýpanie - odvetrávacie filtre Doplnky pre zásobníky 3 sady - pretlakovo-podtlaková klapka - filter - prevzdušňovanie Závitovkové dopravníky 3 x - dĺžka cca 10.000 mm, sklon 40 stupňov Váženie zásobníka cementu 3 x Zásobník kameniva radový trojfrakčný - tri komory zásobníka kameniva - cca 15 m³ - uzatváracie pneumatické klapky pre každú komoru dve - 2 vibračné dosky - podpery zásobníka Vážený pásový dopravník 3000kg - pásový dopravník s násypkou - držiaky a závesy snímačov - tenzometrické snímače - riadiaca a vyhodnocovacia jednotka Meranie vlhkosti kameniva Hydronix - sonda meranie vlhkosti piesku HYDROPROBE2 - kabeláže k sondám - vyhodnocovanie údajov - kalibrácia - vrátane korekcie dávkovania vody Riadiaci systém PC Sc1 - riadiaci systém QEL PC Sc1 - programovacím automatom riadený systém obsluhy vrátane prepojenia s PC pracujúci v plneautomatickom cykle - ovládací pult a lokálne ovládacie skrinky - vrátane programov riadenia, grafiky a dispečingu pre sledovanie spotrieb materiálu a výroby, vrátane tlačiarne - riadiaci pult obsluhy s panelom signáliek a tlačidiel pre ručné a núdzové ovládanie pracovného cyklu linky, alfanumerické displeje všetkých použitých váh - koncové snímače sledovaných polôh - silový rozvádzač Velín obsluhy - zateplený velín, vrátane okna a dverí - osvetlenie a elektroinštalácia - klimatizácia - základný nábytok Trafostanica ktoré sú hodnotovo špecifikovaná v Odbornom posúdení č. 2/2013 zo dňa 28.01.2013, ktoré vypracoval Ing. G. D., PhD. na sumu 344.092,31€, ktoré záložné právo vzniklo registrovaním v Notárskom centrálnom registri záložných práv, sp. zn. NCRzp: 4235/2014 dňa 09.04.2014 o 14:04:33 hod. III. výrokom určil, že nie sú zaťažené záložným právom hnutelnosti: 1. U. H. L XX B, rok výroby XXXX, 2. U. H. L XX B, rok výroby XXXX, 3. G. G. F. XX.XXX, evidenčné číslo NZ XXXCT, rok výroby XXXX, H. číslo X 4. G. G. F. XX.XXX, evidenčné číslo NZ XXXCX, rok výroby XXXX, H. číslo X 5. G. G. -R. XXXX AK, evidenčné číslo NZ XXXCX, rok výroby XXXX, H. číslo X ktoré záložné právo bolo zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva č. 2013/02 z 21. 10. 2013 uzatvorenej medzi žalobcom ako záložcom, a žalovaným ako záložným veriteľom, ktoré vzniklo registrovaním v Notárskom centrálnom registri záložných práv, sp. zn. NCRzp: 4237/2014 dňa 09. 04. 2014 o 14:11:23 hod. IV. výrokom určil, že nie sú zaťažené záložným právom nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané u Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor v katastrálnom území H. na LV XXXX parc. registra CKN č. 4619/11, 4619/16, 4619/17, 4619/18, 4619/19, 4619/20, 4619/21, 4619/22, 4619/23 a stavba so súp. č. XXXX na parc. registra CKN č. 4619/16, stavba so súp. č. XXXX na parc. registra CKN č. 4619/17, stavba so súp. č. XXXX na parc. registra CKN č. 4619/18, stavba so súp. č. XXXX na parc. registra CKN č. 4619/19, ktoré záložné právo bolo zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva č. 2013/01 zo dňa 28. 03. 2014 uzatvorenej medzi žalobcom ako záložcom, a žalovaným ako záložným veriteľom, ktoré vzniklo Rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor pod V 1683/2014. V. výrokom určil, že nie sú zaťažené záložným právom hnutelnosti: technológia slúžiaca na výrobu betónu a jej distribúciu. Technológia je podrobne špecifikovaná v posudku - Odbornom posúdení č. 2/2013 zo dňa 28.01.2013, ktoré vypracoval B. G. D., D., znalec v odbore Strojárstvo, odvetvie energetické stroje a zariadenia, odvetvie stroje a strojové zariadenia na všeobecné účely, odvetvie strojárské technológie, odvetvie materiály a medzné stavy materiálov, odbor bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie strojárstvo, evidenčné číslo znalca 912768. Záložca touto zmluvou zriaďuje záložné právo v prospech záložného veriteľa aj k technológii ktorá je vo vlastníctve záložcu a ktorá pozostáva z nasledovných komponentov: Základný stroj Oceľové konštrukcie - podstavec miešacieho centra z oceľových profilov - plošina miešačky, zábradlia, obslužné plošiny, schody - držiaky a konštrukcie periférnych zariadení a váh - zastrešenie miešacieho priestoru Skipový výťah - rám skipového výťahu kameniva - pohon výťahu a samotný skip Miešačka betónu EMS 1000 ELBA Elektronická váha cementu - uzatváracia klapka pneumaticky ovládaná - priložený vibrátor pre urýchlené vysýpanie - tenzometre so závesmi - vyhodnocovacia jednotka Zásobník práškových prísad ZC32 /SILO/ 3x - nádoba zásobníka - podstavec

zásobníka - výpuste zo zásobníka - plniace potrubie - výstupný rebrík so zábradlím, Skipová dráha výťahu - dráha skipového výťahu Kompresor a rozvody vzduchu - kompresor ATLAS COPCO s tlakovou nádobou - rozvody vzduchu po stroji - úpravná jednotka vzduchu Váha vody a rozvody - nádoba váhy vody s prírubami - uzatváracia klapka nádoby váhy - tenzometrické snímače - snímacia jednotka - vyhodnocovacia jednotka - filter vody - ovládací ventil, núdzový ventil - rozvody vody - fitinky, trubky, hadice... Elektronická váha plastifikačných prísad - nádoba váhy s ventilmi a armatúrami - presné dávkovacie čerpadlo 2x - uzatváracia klapka - tenzometrický snímač - vyhodnocovacia jednotka - oceľový kontajner 6 x 3 m Elektronická váha cementu - rám váhy s pripevňovacími úchytmi - nádoba váhy s otvormi pre nasýpanie - odvetrávacie filtre Doplnky pre zásobníky 3 sady - pretlakovo-podtlaková klapka - filter - prevzdušňovanie Závitovkové dopravníky 3 x - dĺžka cca 10.000 mm, sklon 40 stupňov Váženie zásobníka cementu 3 x Zásobník kameniva radový trojfrakčný - tri komory zásobníka kameniva - cca 15 m³ - uzatváracie pneumatické klapky pre každú komoru dve - 2 vibračné dosky - podpery zásobníka Vážení pásový dopravník 3000 kg - pásový dopravník s násypkou - držiaky a závesy snímačov - tenzometrické snímače - riadiaca a vyhodnocovacia jednotka Meranie vlhkosti kameniva Hydronix - sonda meranie vlhkosti piesku HYDROPROBE2 - kabeláže k sondám - vyhodnocovanie údajov - kalibrácia - vrátane korekcie dávkovania vody Riadiaci systém PC Sc1 - riadiaci systém QEL PC Sc1 - programovacím automatom riadený systém obsluhy vrátane prepojenia s PC pracujúci v plne automatickom cykle - ovládací pult a lokálne ovládacie skrinky - vrátane programov riadenia, grafiky a dispečingu pre sledovanie spotrieb materiál a výroby, vrátane tlačiarne - riadiaci pult obsluhy s panelom signáliek a tlačidiel pre ručné a núdzové ovládanie pracovného cyklu linky, alfanumerické displeje všetkých použitých váh - koncové snímače sledovaných polôh - silový rozvádzač Velín obsluhy - zateplený velín, vrátane okna a dverí - osvetlenie a elektroinštalácia - klimatizácia - základný nábytok Trafostanica ktoré sú hodnotovo špecifikovaná v Odbornom posúdení č. 2/2013 zo dňa 28.01.2013, ktoré vypracoval Ing. G. D., D.. na sumu 344.092,31€, ktoré záložné právo bolo zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva č. 2013/01 zo dňa 28.03.2014 uzatvorenou medzi žalobcom ako záložcom a žalovaným ako záložným veriteľom, ktoré vzniklo registrovaním v Notárskom centrálnom registri záložných práv, sp. zn. NCRzp: 4235/2014 dňa 09. 04. 2014 o 14:04:33.

2. O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % s poukazom na ust. § 255 CSP, o ktorej výške náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

3. V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal určenia, že je neplatná Zmluva o zriadení záložného práva č. 2013/02, ktorú uzatvorili žalobca ako záložca a žalovaný ako záložný veriteľ dňa 21. 10. 2013, určenia, že je neplatná zmluva o zriadení záložného práva č. 2013/01, ktorú uzatvorili žalobca ako záložca a žalovaný ako záložný veriteľ dňa 28. 03. 2014 z dôvodu, že má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti vyššie citovaných zmlúv o zriadení záložného práva, nakoľko iba touto žalobou sa docieli odvrátenie budúcich sporov strán, keď určovacia žaloba je preventívneho charakteru a má miesto všade tam, kde jej prostredníctvom možno eliminovať stav práva či neistoty v právnom vzťahu a zodpovedajúcu nápravu nemožno dosiahnuť inak a tiež v prípadoch, keď určovacia žaloba účinnejšie než iné právne prostriedky vystihne obsah a povahu príslušného právneho vzťahu a jej prostredníctvom sa dá dosiahnuť úprava tvoriaca určitý právny rámec. S poukazom na toto tvrdenie žalobca mal za to, že je aktívne vecne legitimovaný na podanie takéhoto druhu žaloby. Žalobca sa tiež domáhal určenia, že hnutelnosti a nehnuteľnosti uvedené vo výrokoch III. až V. rozsudku nie sú zaťažené záložným právom.

4. Právne vec odôvodnil ustanoveniami § 137 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 37 ods. 1, § 39, § 151b ods. 1 až 4, § 151c ods. 1, § 151e ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), ako aj zisteným skutkovým stavom. Vyjadril nesúhlas s námietkou žalovaného, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie takejto žaloby, z dôvodu, že z ust. § 137 CSP vyplýva, že súkromnoprávnymi žalobami môžu byť viaceré druhy, medzi inými aj iná žaloba v tomto ustanovení neuvedená. Druhy žalôb sa identifikujú nie len podľa žalobného návrhu, ale aj podľa právneho dôvodu tvrdeného práva, a práve z tohto tvrdenia žalobca vychádzal, a teda správne žaloval o určenie neplatnosti záložných zmlúv a zároveň aj určenia, že nie sú zaťažené záložným právom hnutelnosti i nehnuteľnosti špecifikované vo výrokoch III. až V. rozsudku, čo logicky vyplýva, že keď neexistuje platný právny úkon, nemôže byť zaťažený záložným právom, keďže určovacia žaloba je preventívneho charakteru a eliminovať stav ohrozenia práva, či neistoty v právnom vzťahu. Z týchto dôvodov dospel k záveru, že žalobca je aktívne vecne legitimovaný v tomto konaní a správne žaloval

a uviedol predmet sporu. Argumentoval, že žalobca v konaní preukázal, že uzatvoril ako záložca so žalovaným - záložným veriteľom Zmluvy o zriadení záložného práva č. 2013/01 zo dňa 28. 03. 2014 a č. 2013/02 zo dňa 21. 10. 2013, a že tieto zmluvy boli riadnym spôsobom zaregistrované v súlade so zákonom, a to ustanovením § 1511 odsek 1 OZ v Notárskom centrálnom registri záložných práv. Ďalej mal za preukázané, že žalovaný ako záložný veriteľ zaslal žalobcovi v prípade obidvoch zmlúv o zriadení záložného práva oznámenia o začatí výkonu záložného práva zo dňa 11. 07. 2017, zo dňa 23. 06. 2017 a zo dňa 23. 06. 2017. Všetky oznámenia o začatí výkonu záložného práva obsahujú množstvo vád, najmä však skutočnosť, že neobsahujú písomné vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú navrhoval žalovaný výkon záložného práva, pričom iba písomným oznámením, ktoré obsahuje takúto informáciu platne, môže žalovaný začať výkon záložného práva. Táto skutočnosť vyplýva nie len zo zákona, ale i zo samotných Zmlúv o zriadení záložného práva č. 2013/02 čl. IV. bod 2 zmluvy, čo sa týka Zmluvy o zriadení záložného práva č. 2013/01 v Čl. VI. bod 2. Oznámenie musí byť určité a zrozumiteľné, inak je neplatné. Po doručení oznámení o začatí výkonu záložného práva žalovaným žalobcovi, žalobca preukázal, že na všetky tieto oznámenia reagoval osobitným stanoviskom k oznámeniu o začatí výkonu záložného práva, kde namietal všetky tieto skutočnosti. V tomto smere postup žalobcu považoval za správny, pretože je úplne jednoznačné, že z oznámení o začatí výkonu záložného práva žalovaného je evidentné, že ani jedno oznámenie nekorešponduje s tým, čo namietal žalobca, teda, že musí obsahovať písomné vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú navrhuje žalovaný výkon záložného práva. Je kogentne ustanovené v zákone, že nie je možné začať výkon záložného práva pokiaľ oznámenie o začatí výkonu záložného práva neobsahuje tieto podstatné náležitosti. V danom prípade teda ani jedno z troch oznámení o začatí výkonu záložného práva nemôže vyvolať žiadne právne účinky aké zákon alebo zmluva s perfektným oznámením o začatí výkonu záložného práva spája. Oznámenie o začatí výkonu záložného práva musí byť určité a zrozumiteľné, inak je neplatné. K prvému oznámeniu o začatí výkonu záložného práva zo dňa 26. 03. 2017 v súvislosti so Zmluvou o zriadení záložného práva č. 2013/02 zo dňa 21. 10. 2013 dôvodil, že žalovaný uviedol v oznámení, že dňa 22. 06. 2017 začal s výkonom záložného práva ohľadom huteľných vecí, ktoré sú presne špecifikované v I. výroku rozsudku. Okrem toho uviedol, že záloh je registrovaný v Centrálnom notárskom registri záložných práv s presným popisom čísla, dňa a hodiny, kedy bolo registrované na základe záložnej zmluvy, alebo ktoré sa zriadilo zo zákona, s najvyššou hodnotou istiny 800 000 eur, druh pohľadávky: peňažná. Dodal, že zmluvou o zriadení záložného práva č. 2013/02 uzatvorenou 21. 10. 2013 strany sporu jednoznačne preukázali, že je zabezpečené zaplatenie pohľadávok záložcom záložnému veriteľovi, predstavujúcich kúpnu cenu za výrobky dodané, predané na základe kúpnych zmlúv špecifikovaných v bode 1. záložnej zmluvy, ako aj pohľadávok predstavujúcich kúpnu cenu za výrobky, ktoré budú dodané záložným veriteľom záložcovi v budúcnosti. Touto zmluvou boli zabezpečené existujúce pohľadávky z kúpnych zmlúv špecifikovaných v bode 1. Čl. I. záložnej zmluvy, ako aj pohľadávky, ktoré na základe týchto kúpnych zmlúv v budúcnosti vzniknú, maximálne do výšky 800 000 eur. Z tohto vyplýva, že žalovaný v oznámení o začatí výkonu záložného práva neuviedol, o akú pohľadávku ide, iba uviedol, že najvyššia hodnota istiny je 800 000 eur. Nebolo v konaní preukázané, že pohľadávka, ktorá by mala hodnotu 800 000 eur žalovaného voči žalobcovi by niekedy vznikla a nebolo ju možné presne identifikovať v tomto oznámení a z toho vyplýva, že žalovaný v oznámení presne nešpecifikoval a neidentifikoval, akého uspokojenia sa mieni domáhať týmto oznámením. Zo Zmluvy o zriadení záložného práva č. 2013/02 zistil, že táto sa týkala kúpnych zmlúv ku dňu uzatvorenia záložnej zmluvy uzatvorených a dodávok dodaných na základe kúpnych zmlúv dodaných pred uzatvorením záložnej zmluvy a tiež dodávok dodaných na základe týchto kúpnych zmlúv, teda budúcich pohľadávok po uzatvorení záložnej zmluvy. Z takéhoto znenia zmluvy o zriadení záložného práva nie je možné vyvodiť určitosť konkrétnej pohľadávky alebo pohľadávok, na základe čoho potom záložca - žalobca nevie, čo má zaplatiť, aby predišiel výkonu záložného práva. Zo zákona má záložca - žalobca právo uspokojiť pohľadávku v lehote 30 dní od začatia výkonu záložného práva, k tomu však musí vedieť, z čoho dlh pozostáva. Dôkazné bremeno v tomto smere zaťažuje záložného veriteľa, teda žalovaného, ktorý toto nepreukázal. Žalovaný nepreukázal v konaní, že by žalobca mal nezaplatené akékoľvek pohľadávky z dodávateľských zmlúv, plnenie ktorých bolo zabezpečené Záložnou zmluvou č. 2013/02 z 21. 10. 2013, teda z Kúpnej zmluvy uzatvorenej 26. 02. 2011 a jej príloh, z Kúpnej zmluvy uzatvorenej 01. 03. 2012 a jej príloh, Kúpnej zmluvy uzatvorenej 28. 02. 2013 a jej príloh. V tejto súvislosti žalovaný sám uviedol vo svojom písomnom vyjadrení k žalobe, že záväzky žalobcu voči žalovanému vyplývajúce z Kúpnych zmlúv zo dňa 26. 02. 2011, 01. 03. 2012 a 28. 02. 2013 boli žalobcom splnené, ale zároveň si žalovaný myslí, že zo záložných zmlúv vyplýva, že sú zabezpečené aj záväzky z Kúpnych zmlúv zo dňa 26. 01. 2015 a 01. 03. 2016. Túto skutočnosť však nepreukázal. Z Kúpnej zmluvy zo dňa 23. 02. 2011 žalobca preukázal, že na jej základe boli vykonané jednotlivé

predaje, ktoré však neboli zabezpečené záložným právom, keďže záložným právom boli zabezpečené záväzky na základe Kúpnej zmluvy zo dňa 26. 02. 2011, ktorá však uzatvorená nebola. Pri Kúpnej zmluve zo dňa 23. 02. 2011 išlo iba o rámcovú zmluvu, na základe ktorej žalobca uzatváral kúpne zmluvy o jednotlivých dodávkach tak, že žalobca zaslal objednávku a žalovaný dodal tovar. Až toto boli kúpne zmluvy, pretože na základe rámcovej kúpnej zmluvy k žiadnemu plneniu neprišlo. Uvedené mal preukázať zo žalobcom doložených jednotlivých objednávok a dodávateľských listov, na ktorých nikdy nie je odkaz na rámcovú kúpnu zmluvu, ale na objednávku. Z uvedených dôvodov nemal preukázané, že na základe Kúpnej zmluvy z 26. 02. 2011 vznikli záväzky, keďže takáto uzatvorená zmluva nebola a Kúpna zmluva z 26. 02. 2011 bola len rámcová zmluva. V účtovníctve žalobcu boli záväzky voči žalovanému riadne vedené v súlade s účtovníctvom. Z týchto dôkazov však nevyplývalo, ktoré záväzky sú zabezpečené záložným právom, a práve táto skutočnosť je sporná medzi stranami a sporné je to aj pri výklade záložných zmlúv, keďže nie je možné dospieť k jednoznačnému záveru, aké pohľadávky boli zabezpečené. Ďalej dôvodil, že Oznámením o začatí výkonu záložného práva žalovaného zo dňa 11. 07. 2017 oznámil žalobcovi, že dňa 11. 07. 2017 začal ako prvý záložný veriteľ v poradí s výkonom záložného práva zriadeného Záložnou zmluvou uzavretou medzi stranami sporu dňa 26. 03. 2014 na nehnuteľnosti citovanej pod písmenom a) až m) tohto oznámenia a ďalej uvádza, že záložný veriteľ sa uspokojí prostredníctvom jeho predaja zo zálohu na dražbe v súlade s ustanoveniami zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách a o doplnení zákona SNR č. 323/1992 Zb. o notároch a notárskej činnosti. Zároveň uviedol, že toto oznámenie bolo zaslané aj Okresnému úradu Nové Zámky, katastrálnemu odboru na vyznačenie poznámky o začiatku výkonu záložného práva k zálohu. Žalobca oznámil svoje stanovisko k začatiu výkonu záložného práva, kde správne opäť namietal, že písomné oznámenie o začatí výkonu záložného práva musí obsahovať písomné vyhlásenie o pravosti, o výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú navrhuje žalovaný výkon záložného práva. Iba písomným oznámením, ktoré obsahuje takúto informáciu platne, môže začať žalovaný výkon záložného práva. Tieto skutočnosti vyplývajú nielen zo zákona, ale zo samotnej zmluvy o zriadení záložného práva č. 2013/01 Čl. VI. bod 2. Čo sa týka Zmluvy o zriadení záložného práva č. 2013/01, žalobca preukázal, že v roku 2014 uzatvoril so žalovaným inú záložnú zmluvu, než akú citoval žalovaný v oznámení o začatí výkonu záložného práva. Touto inou zmluvou o zriadení záložného práva je zabezpečené zaplatenie pohľadávok záložcom záložnému veriteľovi, predstavujúcich kúpnu cenu za výrobky dodané, predané na základe kúpnych zmlúv špecifikovaných v bode 1. Záložnej zmluvy, ako aj pohľadávok predstavujúcich kúpnu cenu za výrobky, ktoré budú dodané záložným veriteľom záložcovi v budúcnosti. Touto zmluvou boli zabezpečené existujúce pohľadávky z kúpnych zmlúv špecifikovaných v bode 1. Čl. I. záložnej zmluvy, ako aj pohľadávky, ktoré na základe týchto kúpnych zmlúv vzniknú. Z článkov a jednotlivých odsekov tejto zmluvy vyplýva, že sa týkala kúpnych zmlúv ku dňu uzatvorenia záložnej zmluvy uzatvorených a dodávok dodaných na základe týchto kúpnych zmlúv dodaných pred uzatvorením záložnej zmluvy a tiež dodávok dodaných na základe týchto kúpnych zmlúv, teda budúcich dodávok po uzatvorení záložnej zmluvy. Záložné právo zapísané Okresným úradom Nové Zámky, katastrálny odbor na LV č. XXXX uvádza zriadenie záložného práva na základe Záložnej zmluvy č. 2013/01, ktorá však nebola uzavretá 26. 03. 2014. Z tohto dôvodu vyhodnotil, že oznámenie o začatí výkonu záložného práva žalovaného z 11. 07. 2017 je nejasné a nezrozumiteľné a nie je možné na jeho základe žiadny výkon záložného práva viesť a s jeho vyhotovením sa nespájajú účinky možnosti predať záloh. Zvýraznil, že žalobca preukázal v konaní, že dňa 26. 03. 2014 nebola uzatvorená žiadna zmluva o zriadení záložného práva č. 2013/01, nakoľko na osvedčení o pravosti podpisu je uvedený dátum 28. 03. 2014, keď bola zmluva vlastnoručne podpísaná zmluvnými stranami, teda skutočnosť, že dňa 26. 03. 2014 bola napísaná záložná zmluva je nevýznamná, pretože k jej uzatvoreniu prichádza až jej podpisom zmluvnými stranami a ako jednoznačne vidieť z osvedčení pravosti podpisu, všetky osoby konajúce za zmluvné strany zmluvu podpísali 28. 03. 2014, a teda tento deň bola zmluva uzatvorená. Dodal, že napísaná, nikým nepodpísaná zmluva, nevyvoláva žiadne právne účinky a je neexistujúcou zmluvou, preto sa nestotožnil s argumentáciou žalovaného, ktorý tvrdil, že v danom prípade došlo k omylu a zmluva zo dňa 26. 03. 2014 je zmluvou zo dňa 28. 03. 2014. Uzavrel, že nie je možné na základe zmluvy o zriadení záložného práva zo dňa 26. 03. 2014 viesť žiadny výkon záložného práva a s jej vyhotovením sa nespájajú účinky možnosti predať záloh. K v poradí tretiemu oznámeniu o začatí výkonu záložného práva zo dňa 23. 06. 2017 dôvodil, že žalovaný ním oznámil žalobcovi, že dňa 22. 06. 2017 začal s výkonom záložného práva zriadeného Záložnou zmluvou uzavretou medzi stranami sporu dňa 26. 03. 2014 na hnuťelné veci vo vlastníctve žalobcu, presne identifikované pod bodom a) až s) tohto oznámenia, registrovaného v Centrálnom notárskom registri záložných práv, pod číslom, dátumom a časom vykonania zápisu, druhom registrácie, s najvyššou hodnotou istiny 800 000 eur. Z tohto oznámenia o začatí výkonu záložného práva zistil, že neobsahuje písomné vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, pre ktorú

navrhoval žalovaný výkon záložného práva a vo všetkom ostatnom v súvislosti so Zmluvou o zriadení záložného práva zo dňa 26. 03. 2014 sa odvolal na predošlé odôvodnenie oznámenia o začatí výkonu záložného práva. Zvýraznil, že žalovaný neuviedol, že spornými zmluvami o zriadení záložného práva neboli zabezpečené akékoľvek pohľadávky žalovaného, ale len pohľadávky, ktoré vznikli na základe Zmluvy o zriadení záložného práva č. 2013/02 z 21. 10. 2013, teda pohľadávky, ktoré vznikli na základe Kúpnych zmlúv špecifikovaných v bode 1. Kúpnej zmluvy uzavretej dňa 26. 02. 2011 v znení jej dodatkov, ako aj pohľadávky predstavujúce kúpnu cenu za výrobky, ktoré budú dodané v budúcnosti podľa Kúpnej zmluvy špecifikovanej v bode 1. Ďalej pohľadávky, ktoré vznikli na základe Zmluvy o zriadení záložného práva č. 2013/01 z 28. 03. 2014, ktoré pohľadávky vznikli na základe kúpnych zmlúv špecifikovaných v bode 1, teda Kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 26. 02. 2011 v znení jej dodatkov, ako aj pohľadávky predstavujúce kúpnu cenu za výrobky, ktoré budú dodané v budúcnosti podľa Kúpnej zmluvy špecifikovanej v bode 1. K uvedenému argumentoval, že iba pri určitej pohľadávke je možné dospieť k poznaniu pohľadávky riadneho a včasného uspokojenia, teda pohľadávka musí byť identifikovaná, záložné právo nie je možné prenášať na iné pohľadávky. Zo záložných zmlúv nebolo preukázané, že by boli zabezpečené záväzky z akýchkoľvek následných kúpnych zmlúv. V Čl. I. je špecifikovaná iba jedna rámcová kúpna zmluva a na jej základe boli uzatvárané kúpne zmluvy pred jej uzatvorením a tiež po jej uzatvorení záložnej zmluvy, pričom rámcová kúpna zmluva určovala tovar a jeho ceny a bola záväzná pre následné kúpne zmluvy realizované objednávkami žalobcu a dodávkami žalovaného. V danom prípade teda musí byť zabezpečená pohľadávka určená v zmluve o zriadení záložného práva spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosť, o akú pohľadávku ide. V tomto smere sa nestotožnil s obranou žalovaného, že obe zmluvy o zriadení záložného práva obsahujú jasné, presné a určité identifikovanie pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená, pretože z ničoho nevyplýva, že na základe Kúpnej zmluvy z 26. 02. 2011 vznikli záväzky, keďže takáto kúpna zmluva ani uzavretá nebola a bola uzavretá len rámcová zmluva, čo všetko vyplýva z listinných dôkazov predložených žalobcom. Dôkazom toho, že pohľadávka je nejasne špecifikovaná v týchto zmluvách a je neurčitá, svedčia ustanovenia Čl. II. bod 5. Zmluvy č. 2013/02, v Čl. II. sa rieši predmet záložného práva a zabezpečené pohľadávky sú dohodnuté v Čl. I. Tieto Čl. Zmluvy o zriadení záložného práva č. 2013/02 sú dôkazom neurčitosti a nezrozumiteľnosti uzavretej zmluvy. Ďalším nedostatkom, pre ktorý určil tieto záložné zmluvy za neplatné bolo, že žiadna zo záložných zmlúv nestanovuje časové ani iné obmedzenia, čo sa týka budúcich kúpnych zmlúv, a teda že ide o zabezpečenie pohľadávok vzniknutých z akejkoľvek kúpnej zmluvy uzatvorenej po uzatvorení záložnej zmluvy. Žalobca preukázal, že bola uzatvorená Rámcová kúpna zmluva z 23. 02. 2011, ktorá bola obmedzená platnosťou od 01. 03. 2011 do 29. 02. 2012 a následne oznámením žalovaného z 26. 03. 2012 bola platnosť predĺžená do 30. 04. 2012. Obdobne ďalšie rámcové kúpne zmluvy, ktoré žalobca preukázal z 01. 03. 2012 a z 28. 02. 2013 boli vždy uzatvárané na rok, keďže ročne žalovaný menil kúpne ceny a čiastočne aj sortiment. Na základe uvedeného rezultoval, že záložné zmluvy neobsahujú všetky podstatné náležitosti vyžadované ustanoveniami Občianskeho zákonníka, že obe záložné zmluvy sú absolútne neplatnými právnymi úkonmi, pretože v nich nie je určito, zrozumiteľne vyjadrená pohľadávka, ktorá má byť zabezpečená. Výklady týchto zmlúv môžu byť rôzne, avšak žiadnym výkladom nie je možné dospieť k jednoznačnému záveru o zabezpečených pohľadávkach. Dodal, že pokiaľ Záložné zmluvy č. 2013/02 a 2013/01 mali zabezpečovať aj existujúce aj budúce pohľadávky, tak pri existujúcich pohľadávkach museli mať ich špecifikáciu a pri neexistujúcich tzv. budúcich pohľadávkach museli mať špecifikáciu zmluvy, na základe ktorej vzniknú. Zosumarizoval v závere, že všetky oznámenia o začatí výkonu záložného práva sú neurčité, nejasné, nezrozumiteľné a neplatné, nakoľko u všetkých absentovalo písomné vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, čo sú obligatórne náležitosti s poukazom aj na ostatné, preto zároveň určil, že nie sú zaťažené záložným právom nehnuteľnosti a hnutelnej veci, ktoré vyplývajú z neplatne uzatvorených zmlúv o zriadení záložného práva.

5. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a), b), e), f) a h) CSP. Zvýraznil, že žalobca mal teda pri podaní žaloby dve možnosti, a to buď žalobu o určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na takomto určení naliehavý právny záujem, alebo žalobu na určenie právnej skutočnosti (t.j. platnosť/neplatnosť záložných zmlúv) na základe osobitného právneho predpisu. Povinnosťou žalobcu bolo identifikovať osobitný predpis, ktorý mu v tejto súvislosti výslovne umožňuje žalovať neplatnosť záložných zmlúv, ktorá identifikácia osobitného predpisu v žalobe a následných podaniach žalobcu absentuje. Uviedol, že ust. § 34 ods. 2 Katastrálneho zákona v žiadnom prípade nepredstavuje splnomocnenie žalobcu na podanie žaloby o neplatnosť záložných zmlúv. Bol toho názoru, že žaloba nespĺňa požiadavky CSP na jej prípustnosť, nakoľko neexistuje osobitný predpis, ktorý by priamo svojimi ustanoveniami umožňoval akémukoľvek subjektu žalovať neplatnosť záložnej zmluvy. Namietal, že súd prvej inštancie sa nijakým spôsobom v odôvodnení

rozsudku nevyrovnal s prípustnosťou žaloby a neformuloval odôvodnenie rozhodnutia tak, aby toto jasne a výstižne vysvetlilo, ako posúdil podstatné náležitosti potrebné pre rozhodnutie, preto mu postupom súdu bola odňatá možnosť konať pred súdom. Namietal tiež odmietnutie jeho návrhu na vykonanie dôkazov dokumentáciou v súvislosti s procesom navrhovania znenia záložných zmlúv a vzťahov žalobcu a žalovaného predchádzajúcich/nasledujúcich po uzavretí záložných zmlúv. Bol toho názoru, že uvedené vo vzájomných súvislostiach mohlo viesť k lepšiemu poznaniu obchodných zvyklostí, motivácií a cieľov strán sporu, ktoré viedli k formovaniu ich vzťahu. V dôsledku tohto postupu súd nezistil skutočnosti rozhodujúce pre spravodlivé rozhodnutie vo veci v dostatočnom rozsahu. Zvýraznil, že ustanovenia Článku I ods. 1 a 2 Zmluvy o zriadení záložného práva č. 2013/01, Článku I ods. 1 a 2 Zmluvy o zriadení záložného práva č. 2013/02 určujú, že zabezpečujú pohľadávky z kúpnych zmlúv uzavretých medzi žalobcom a žalovaným, a to konkrétne kúpnej zmluvy zo dňa 26. 02. 2011 a následných kúpnych zmlúv, t. j. akýchkoľvek budúcich kúpnych zmlúv na vrecový alebo voľne ložený cement bez akéhokoľvek obmedzenia nejakým budúcim dátumom. Je zrejmé, že záložné zmluvy boli uzavreté ako zabezpečovací inštitút, ktorý mal pretrvať po celú dobu existencie dodávateľských vzťahov medzi stranami sporu, preto súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Tvrdil, že záložné zmluvy uzatvorené medzi stranami sporu sú v písomnej forme, obsahujú určenie zálohu, ako aj určenie pohľadávok, ktoré sa nimi majú zabezpečovať. Ustanovenia OZ umožňujú nahradiť hodnotu zabezpečenej pohľadávky určením najvyššej hodnoty istiny, ktorá je záložnou zmluvou zabezpečená a záložnou zmluvou je možné zabezpečiť aj budúcu pohľadávku. Určenie pohľadávok zabezpečených záložnými zmluvami uzavretými medzi stranami sporu bolo vykonané s dostatočnou určitosťou, nakoľko tieto boli charakterizované, ako pohľadávky z kúpnej zmluvy uzavretej dňa 26. 02. 2011 a pohľadávky z následných kúpnych zmlúv uzavretých medzi stranami sporu. Uvedené znamená, že zabezpečené pohľadávky boli kedykoľvek určiteľné. Vyzdvihol, že podľa ust. § 1511 ods. 1 OZ je teda jedinou povinnou náležitosťou Oznamenia uvedenie spôsobu, akým sa záložný veriteľ uspokojí, alebo sa bude domáhať uspokojenia zo zálohu. Písomné vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky preto nie je náležitosťou oznamenia a nemôže spôsobiť jeho neplatnosť/neúčinnosť. Akékoľvek ďalšie náležitosti oznamenia o výkone záložného práva, upravené v záložných zmluvách uzatvorených medzi stranami sporu, považoval za neplatne dojednané pre ich rozpor so zákonom z dôvodu kogentnej povahy ustanovení Občianskeho zákonníka o záložnom práve (ako vecnom práve). Neplatnosť týchto ustanovení záložných zmlúv v žiadnom prípade nespôsobuje neplatnosť záložných zmlúv ako celku, nakoľko predmetné ustanovenia postihnuté neplatnosťou sú bez ďalšieho oddeliteľné od zvyšku záložných zmlúv, ktoré tak obstoja aj bez nich. Mal za to, že oznamenie žalovaného obsahovalo všetky podstatné zákonné náležitosti potrebné k tomu, aby oznamenie bolo podkladom k platnému začatiu výkonu záložného práva. Napadnutý rozsudok žiadal zrušiť a konanie pre neprípustnosť podanej žaloby zastaviť, alternatívne zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril písomným podaním žalobca v ktorom uviedol, že v prípade jeho žalobných nárokov sa jedná o žalobné návrhy prípustné podľa § 137 CSP. Nesúhlasil s názorom žalovaného, že by sa z ustanovenia § 34 ods. 2 zákona o katastri nehnuteľností nemohlo vyvodiť právo žalobcu na podanie žaloby na určenie právnej skutočnosti. Podľa tohto ustanovenia, ak súd rozhodol o neplatnosti právneho úkonu, okresný úrad vyznačí stav pred týmto právnym úkonom. Tento hmotnoprávny predpis jednoznačne definuje, že je právom účastníka právneho úkonu zapísaného okresným úradom v katastri nehnuteľností podať žalobu o neplatnosť právneho úkonu, pretože iba tak môže doceliť stav pred zápisom tohto právneho úkonu. Trval na tom, že zo všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka ako hmotnoprávneho predpisu, aj zo zákona o katastri nehnuteľností je možné vyvodiť právo domáhať sa neplatnosti právneho úkonu. Prezentoval názor, že súd prvej inštancie správne vyhodnotil skutkový stav a správne vec právne posúdil a tiež správne dospel k záveru že obsah žaloby dáva predpoklad riešenia veci súdom tak, ako to má na mysli § 137 CSP. Nesúhlasil so žalovaným namietanou nezrozumiteľnosťou rozsudku v ods. 37 odôvodnenia. Zvýraznil, že ust. § 1511 OZ zakotvuje povinnosť záložnému veriteľovi oznámiť začatie výkonu záložného práva záložcovi, ktoré ustanovenie súd prvej inštancie správne považoval za kogentné. Doplnil, že práve preto, že mali byť zabezpečené aj niektoré budúce pohľadávky, tak bola v záložných zmluvách zakotvená povinnosť uviesť výšku a splatnosť pohľadávky pre ktorú výkon začína, inak by záložca nevedel, čo chce záložný veriteľ uspokojovať - akú svoju pohľadávku. Uviedol, že počas celého konania tvrdil, že musí mať vedomosť, na akú pohľadávku má byť vedený výkon záložného práva, preto súd správne uviedol, že záložné zmluvy neobsahovali zabezpečené pohľadávky. Poukázal na ust. § 151b ods. 3 OZ, v zmysle ktorého v zmluve o zriadení záložného práva sa určí najvyššia hodnota istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje, ak zmluva neurčuje hodnotu zabezpečenej pohľadávky. Uvedené prichádza do úvahy

v prípade nepeňažných pohľadávok, alebo budúcich pohľadávok, ktorých výška nie je známa. Toto ustanovenie však nemení ustanovenie § 151b ods. 2 OZ ktoré ustanovuje ako obligatórnu náležitosť záložnej zmluvy aj určenie pohľadávky, pričom je zrejmé, že od tohto ustanovenia sa nie je možné odchýliť. Ku dňu uzatvorenia záložných zmlúv sa však už na základe Kúpnej zmluvy z 26. 02. 2011 dodávalo a teda už záväzky existovali, teda bolo povinnosťou tieto v záložných zmluvách citovať tak, ako to má na mysli § 151b ods. 2 OZ, pretože ako sa uvádza v čl. I bod 2 účelom je zabezpečenie zaplatenia pohľadávok predstavujúcich kúpnu cenu za výrobky dodané - predané na základe kúpnych zmlúv špecifikovaných v bode 1 ako aj pohľadávky, ktoré predstavujú kúpnu cenu za výrobky dodané v budúcnosti - vždy však na základe kúpnej zmluvy z 26. 02. 2011. Okrem toho budúca pohľadávka síce nemusí byť určená výškou, musí byť však identifikovaná aby nemohla byť zamenená s inou pohľadávkou. Táto identifikácia je vykonaná v čl. I. bod 3 záložných zmlúv kde sa uvádza, že ide o budúce pohľadávky, ktoré vzniknú na základe kúpnej zmluvy uvedenej v čl. I. bod 1 - teda na základe kúpnej zmluvy z 26. 02. 2011. Ustanovenie § 151 ods. 3 OZ používa výraz istina a pohľadávka v jednotnom čísle a to z dôvodu jednoznačnosti, a preto nie je akceptovateľný názor, podľa ktorého by aj v prípade záujmu na zabezpečení viacerých pohľadávok a neuvedenia hodnoty i len u jednej z nich mal byť chýbajúci údaj suplovaný iným o najvyššej hodnote istiny zodpovedajúcej všetkým pohľadávkam (NS SR Cdo 477/2014). Mal za to, že súd správne pochopil, že žalovanému nevznikla pohľadávka 800 000 eur a žalovaný súdu takúto pohľadávkou ani nepreukázal. Ďalej viedol, že žalovaný mal možnosť navrhnúť dôkazy, ktorými chcel vyvrátiť tvrdenia žalobcu alebo preukázať vlastné tvrdenia. Žalovaný na poslednom pojednávaní dňa 19. 02. 2018 požadoval o možnosť predloženia listín ohľadom uzavretia záložných zmlúv bez toho, aby ich akokoľvek špecifikoval, kedy mali dané listiny vzniknúť, čo konkrétne bolo ich obsahom a ako sa tento obsah premietol alebo nepremietol v záložných zmluvách, pritom je zrejmé, že žalovaný musel tieto listiny mať vo svojej dispozícii už pri prvom vyjadrení k žalobe, zrejme však usúdil, že sú pre toto konanie irelevantné a preto ich nepredkladal. Žalovaný ich do skončenia prvostupňového konania nepredložil. Bol toho názoru, že žiadne listiny ktoré predchádzali uzatvoreniu záložných zmlúv nemôžu zmeniť ich obsah. Zvýraznil, že pri zabezpečení pohľadávok existujúcich ku dňu uzatvorenia záložnej zmluvy musia byť tieto špecifikované sumou vrátane dátumu splatnosti, inak nie je zisťiteľné, ktoré existujúce pohľadávky sú zabezpečené a toto musí byť zisťiteľné priamo zo záložnej zmluvy, pri zabezpečení pohľadávok, ktoré vzniknú v budúcnosti musí záložná zmluva obsahovať informáciu na základe akej zmluvy v budúcnosti pohľadávky vzniknú - najmä § 151c a 37 OZ. Určenie pohľadávky je podstatnou náležitosťou zmluvy o zriadení záložného práva - § 151b ods. 4 OZ. So zreteľom požiadavky určitosti právneho úkonu ako predpokladu jeho platnosti, vyplývajúcu zo všeobecnej úpravy platnosti právnych úkonov musí byť zabezpečená pohľadávka určená v zmluve o zriadení záložného práva spôsobom nevzbudzujúcim pochybnosť, o akú pohľadávkou ide. Záložná zmluva vo svojom texte nikde neuvádza, že zabezpečené sú záväzky z v prílohe označených zmlúv. Záložné zmluvy žiadnu inú ako kúpnu zmluvu z 26. 02. 2011 vo svojom obsahu neuvádzajú a ani žiadne iné budúce záväzky ako záväzky z kúpnej zmluvy z 26. 02. 2011 nezabezpečujú. Dodal, že aj keby mali byť založené aj pohľadávky z ďalších dvoch zmlúv uvedených v prílohe, poukázal na zhodné stanoviská sporných strán, že záväzky z nich zanikli splnením. Záložné zmluvy neobsahujú dohodu o žalovaným tvrdenom zabezpečení akýchkoľvek budúcich pohľadávok. Tvrdil, že zabezpečené neboli pohľadávky, o ktorých si žalovaný myslel, že zabezpečené sú. Žalovaný vie určiť iba výšku dlhu z rôznych obchodných vzťahov žalobcu a žalovaného. Avšak výška dlhu neznamená výška zabezpečeného dlhu. V závere uviedol, že nie je daný žiadny odvolací dôvod, pretože boli dané procesné podmienky konania, súd dal stranám dostatok priestoru na podanie svojich stanovísk a doloženie dôkazov a teda využitie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, správne vec posúdil a dospel k na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, umožnil stranám dostatočne vo veci konať a vyjadrovať sa, a pokiaľ by odvolací súd bol názoru, že je potrebné zdôvodnenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť o ďalšie dôvody, umožňuje mu to CSP v odôvodnení svojho rozhodnutia. Žiadal rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

7. K vyjadreniu žalobcu sa vyjadril žalovaný písomným podaním, v ktorom zvýraznil, že predmetom jeho odvolania je skutočnosť, že žalobcom nebolo preukázané, že by záložné práva nevznikli z dôvodu neplatnosti Záložných zmlúv; ako aj skutočnosť, že súd vykonal absolútne nedostatočný výklad vôle žalobcu a žalovaného vo vzťahu k zabezpečeniu pohľadávok, ktoré mali v čase uzavretia záložných zmlúv už existovať a pohľadávok, ktoré mali vzniknúť až v budúcich obdobiach po uzavretí záložných zmlúv. Tvrdil, že preukázal existenciu pohľadávok zabezpečených záložnými zmluvami dôkazmi predloženými v konaní, pričom ich existencia bola ďalej potvrdená aj konateľom žalobcu. Nie je teda pochyb, že existujú platné a konkrétne pohľadávky, ktoré sú záložnými právami zabezpečené. Ust.

§ 34 ods. 2 Katastrálneho zákona v žiadnom prípade nepredstavuje splnomocnenie žalobcu na podanie žaloby a dodal, že existencia a znenie ustanovenia § 137 CSP zakladá formalistickejší a prísnejší postup súdu pri hodnotení, aká žaloba bola vo veci podaná. Argumentáciu žalobcu, že jeho oprávnenie žalovať na určenie neplatnosti záložných zmlúv vyplýva, okrem spomínaného ustanovení Katastrálneho zákona, aj priamo z ustanovení OZ, považoval za absurdnú a v rozpore s účelom CSP. Uvedené malo byť dôvodom na zamietnutie žaloby v plnom rozsahu. Z ustanovení záložných zmlúv zrejme, že strany sporu mali záujem na zabezpečení všetkých budúcich pohľadávok, a to práve do výšky sumy uvedenej v záložných zmluvách. Vzhľadom na to, že výška budúcich pohľadávok bude pravdepodobne rozdielna, určenie najvyššej zabezpečenej istiny maximálnym súčtom takýchto budúcich pohľadávok považoval nielen za logické, ale aj za odôvodnené vzhľadom na dovolenú mieru neistoty/neurčitosti týkajúcej sa budúcich pohľadávok. Namietal, že súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní prevzal rétoriku žalobcu a nevykonal riadny a podrobný výklad záložných zmlúv. Zvýraznil, že ustanovenia záložných zmlúv bez potreby akéhokoľvek výkladu určujú, že zabezpečujú pohľadávky z kúpnych zmlúv uzavretých medzi stranami sporu z kúpnej zmluvy zo dňa 26. 02. 2011 a následných kúpnych zmlúv, t.j. akýchkoľvek budúcich kúpnych zmlúv na vrecový alebo voľne položený cement bez akéhokoľvek obmedzenia nejakým budúcim dátumom. Rovnako žiadna zo záložných zmlúv neodkazuje v žiadnom zo svojich ustanovení vo vzťahu k zabezpečovaným pohľadávkam výlučne na zmluvy, ktoré tvoria prílohu záložných zmlúv. Zosumarizoval, že nie je možné dohodou žalobcu a žalovaného modifikovať zákonné ustanovenia o vecných právach, na základe dôkazov je zrejme, že k zániku všetkých zabezpečených pohľadávok nedošlo; pohľadávky, pre ktoré vedie výkon záložných práv, boli dostatočne špecifikované a táto informácia bola preukázateľne doručená aj žalobcovi.

8. Žalobca vo svojej duplike k replike žalovaného uviedol, že zotráva na svojich doterajších tvrdeniach ako skutkových tak aj právnych. Zvýraznil, že žalovaný nerozoznáva, pre prípad platnosti záložných zmlúv pohľadávky zabezpečené záložným právom a pohľadávky, ktoré takýmto právom nie sú zabezpečené.

9. Žalovaný vo svojej duplike uviedol, že sa pridrižiava svojich predchádzajúcich písomných a ústnych vyjadrení. Zosumarizoval, že konanie je postihnuté nedostatkom prípustnosti žaloby; odňatím procesných práv došlo k porušeniu jeho práva na spravodlivý proces; nevykonaním navrhovaných dôkazov nedošlo k zisteniu pre vec rozhodujúcich skutočností; súd na základe vykonaných dôkazov dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a konanie zastavil pre neprípustnosť podanej žaloby; alternatívne vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Žalobca vo svojom ďalšom písomnom vyjadrení uviedol, že v plnom rozsahu trvá na svojich predchádzajúcich vyjadreniach a naďalej prezentoval právny názor, že nie je daný žiadny odvolací dôvod, pretože boli dané procesné podmienky konania, súd dal stranám dostatok priestoru na podanie svojich stanovísk a doloženie dôkazov, a teda využitie prostriedkov procesného útoku a procesnej obrany, súd správne vec posúdil a dospel na základe vykonaných dôkazov k správnym skutkovým zisteniam, umožnil stranám dostatočne vo veci konať a vyjadrovať sa, a pokiaľ by odvolací súd bol názoru, že je potrebné zdôvodnenie správnosti napadnutého rozhodnutia doplniť o ďalšie dôvody, umožňuje mu to CSP v odôvodnení svojho rozhodnutia. Opätovne navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

11. Žalovaný v ďalšom písomnom stanovisku k predchádzajúcim vyjadreniam žalobcu uviedol, že zotráva na svojich predchádzajúcich písomných podaniach a ústnych vyjadreniach.

12. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou stranou v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359 CSP § 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, prejednal odvolanie bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) za splnenie povinnosti ustanovenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné, a preto podľa § 388 CSP rozsudok v napadnutých výrokoch I. a II. zmenil a v napadnutých výrokoch III., IV. a V. ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

13. Podľa § 387 ods. 1, 2 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého

rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

14. Podľa § 388 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie zmení, ak nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie, ani na jeho zrušenie.

15. V prejednávanej veci sa žalobca podanou žalobou domáhal určenia neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva č. 2013/02 uzatvorenej žalobcom ako záložcom a žalovaným ako záložným veriteľom dňa 21. 10. 2013, určenia neplatnosti Zmluvy o zriadení záložného práva č. 2013/01 uzatvorenej žalobcom ako záložcom a žalovaným ako záložným veriteľom dňa 28. 03. 2014. Ďalej sa domáhal určenia, že nie sú zaťažené záložným právom hnutelnosti: 1. U. H. L XX B, rok výroby XXXX, 2. U. H. L XX B, rok výroby XXXX, 3. G. G. F. XX.XXX, evidenčné číslo NZ XXXCT, rok výroby XXXX, H. číslo X 4. G. G. F. XX.XXX, evidenčné číslo NZ XXXCX, rok výroby XXXX, H. číslo X 5. G. G. -R. XXXX AK, evidenčné číslo NZ XXXCX, rok výroby XXXX, H. číslo X ktoré záložné právo bolo zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva č. 2013/02 z 21.10.2013 uzatvorenej medzi žalobcom ako záložcom, a žalovaným ako záložným veriteľom, ktoré vzniklo registrovaním v Notárskom centrálnom registri záložných práv, sp. zn. NCRzp: 4237/2014 dňa 09. 04. 2014 o 14:11:23 hod. Domáhal sa tiež určenia, že nie sú zaťažené záložným právom nehnuteľnosti, ktoré sú zapísané u Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor v katastrálnom území H. na LV XXXX parc. registra CKN č. 4619/11, 4619/16, 4619/17, 4619/18, 4619/19, 4619/20, 4619/21, 4619/22, 4619/23 a stavba so súp. č. XXXX na parc. registra CKN č. 4619/16, stavba so súp. č. XXXX na parc. registra CKN č. 4619/17, stavba so súp. č. XXXX na parc. registra CKN č. 4619/18, stavba so súp. č. XXXX na parc. registra CKN č. 4619/19, ktoré záložné právo bolo zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva č. 2013/01 zo dňa 28.03.2014 uzatvorenej medzi žalobcom ako záložcom, a žalovaným ako záložným veriteľom, ktoré vzniklo Rozhodnutím Okresného úradu Nové Zámky, katastrálny odbor pod V 1683/2014. V neposlednom rade sa domáhal určenia, že nie sú zaťažené záložným právom hnutelnosti: technológia slúžiaca na výrobu betónu a jej distribúciu. Technológia je podrobne špecifikovaná v posudku - Odbornom posúdení č. 2/2013 zo dňa 28.01.2013, ktoré vypracoval Ing. G. D., D., znalec v odbore Strojárstvo, odvetvie energetické stroje a zariadenia, odvetvie stroje a strojové zariadenia na všeobecné účely, odvetvie strojárské technológie, odvetvie materiály a medzné stavy materiálov, odbor bezpečnosť a ochrana zdravia pri práci, odvetvie strojárstvo, evidenčné číslo znalca 912768. Záložca touto zmluvou zriaďuje záložné právo v prospech záložného veriteľa aj k technológii ktorá je vo vlastníctve záložcu a ktorá pozostáva z nasledovných komponentov: Základný stroj Oceľové konštrukcie - podstavec miešacieho centra z oceľových profilov - plošina miešačky, zábradlia, obslužné plošiny, schody - držiaky a konštrukcie periférnych zariadení a váh - zastrešenie miešacieho priestoru Skipový výťah - rám skipového výťahu kameniva - pohon výťahu a samotný skip Miešačka betónu EMS 1000 ELBA Elektronická váha cementu - uzatváracia klapka pneumaticky ovládaná - priložený vibrátor pre urýchléné vysýpanie - tenzometre so závesmi - vyhodnocovacia jednotka Zásobník práškových prísad ZC32 /SILO/ 3x - nádoba zásobníka - podstavec zásobníka - výpuste zo zásobníka - plniace potrubie - výstupný rebrík so zábradlím, Skipová dráha výťahu - dráha skipového výťahu Kompresor a rozvody vzduchu - kompresor ATLAS COPCO s tlakovou nádobou - rozvody vzduchu po stroji - úpravná jednotka vzduchu Váha vody a rozvody - nádoba váhy vody s prírubami - uzatváracia klapka nádoby váhy - tenzometrické snímače - snímacia jednotka - vyhodnocovacia jednotka - filter vody - ovládací ventil, núdzový ventil - rozvody vody - fitinky, trubky, hadice... Elektronická váha plastifikačných prísad - nádoba váhy s ventilmi a armatúrami - presné dávkovacie čerpadlo 2x - uzatváracia klapka - tenzometrický snímač - vyhodnocovacia jednotka - oceľový kontajner 6 x 3 m Elektronická váha cementu - rám váhy s pripeňovacími úchytmi - nádoba váhy s otvormi pre nasýpanie - odvetrávacie filtre Doplnky pre zásobníky 3 sady - pretlakovo-podtlaková klapka - filter - prevzdušňovanie Závitkovú dopravníky 3 x - dĺžka cca 10.000 mm, sklon 40 stupňov Váženie zásobníka cementu 3 x Zásobník kameniva radový trojfrakčný - tri komory zásobníka kameniva - cca 15 m³ - uzatváracie pneumatické klapky pre každú komoru dve - 2 vibračné dosky - podpery zásobníka Vážený pásový dopravník 3000 kg - pásový dopravník s násypkou - držiaky a závesy snímačov - tenzometrické snímače - riadiaca a vyhodnocovacia jednotka Meranie vlhkosti kameniva Hydronix - sonda meranie vlhkosti piesku HYDROPROBE2 - kabeláže k sondám - vyhodnocovanie údajov - kalibrácia - vrátane korekcie dávkovania vody Riadiaci systém PC Sc1 - riadiaci systém QEL PC Sc1 - programovacím automatom riadený systém obsluhy vrátane prepojenia s PC pracujúci v plne automatickom cykle - ovládací pult a lokálne ovládacie skrinky - vrátane programov riadenia, grafiky a dispečingu pre sledovanie spotrieb materiálu a výroby, vrátane tlačiarne - riadiaci pult obsluhy s panelom signáliek a tlačidiel pre ručné a núdzové ovládanie pracovného cyklu linky, alfanumerické

displeje všetkých použitých váh - koncové snímače sledovaných polôh - silový rozvádzač Velín obsluhy - zateplený velín, vrátane okna a dverí - osvetlenie a elektroinštalácia - klimatizácia - základný nábytok Trafostanica ktoré sú hodnotovo špecifikovaná v Odbornom posúdení č. 2/2013 zo dňa 28.01.2013, ktoré vypracoval B. G. D., PhD. na sumu 344.092,31€, ktoré záložné právo bolo zriadené Zmluvou o zriadení záložného práva č. 2013/01 zo dňa 28.03.2014 uzatvorenou medzi žalobcom ako záložcom a žalovaným ako záložným veriteľom, ktoré vzniklo registrovaním v Notárskom centrálnom registri záložných práv, sp. zn. NCRzp: 4235/2014 dňa 09. 04. 2014 o 14:04:33. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom žalobe žalobcu vyhovel vzhľadom na naliehavý právny záujem na určovaní žalobách žalobcu a z dôvodu, že obe záložné zmluvy považoval za absolútne neplatné právne úkony, preto určil že nie sú zaťažované záložným právom nehnuteľnosti a hnutelnej veci, ktoré vyplývali z neplatne uzatvorených zmlúv o zriadení záložného práva.

16. Odvolací súd vzhľadom na žalovaným namietanú existenciu naliehavého právneho záujmu na žalobcom špecifikovaných žalovaných petitoch sa zaoberal prednostne týmto odvolacím dôvodom.

17. Podľa § 137 písm. c) CSP žalobou možno požadovať, aby sa rozhodlo o určení, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem; naliehavý právny záujem nie je potrebné preukazovať, ak vyplýva z osobitného predpisu.

18. Vo všeobecnosti možno konštatovať, že tzv. určovacia žaloba, na rozdiel od ostatných typov žalôb uvedených v § 137 CSP má miesto iba za predpokladu, že žalobca má naliehavý právny záujem na požadovanom určení existencie alebo neexistencie práva. Je preto primárnou povinnosťou všeobecných súdov, aby sa pri rozhodovaní o určovacej žalobe vysporiadali najprv s otázkou (ne)existencie naliehavého právneho záujmu žalobcu. O vecnej opodstatnenosti žaloby môžu rozhodovať až po zistení, že naliehavý právny záujem je daný. Ústavný súd vo svojej doterajšej judikatúre už vyslovil právny názor, podľa ktorého ak všeobecné súdy postupujú tak, že rozhodnú o vecnej opodstatnenosti určovacej žaloby bez toho, aby dospeli k záveru o existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu, porušia tým základné právo na súdnu ochranu ďalšieho účastníka konania {spravidla žalovaného (porovnaj II. ÚS 382/2010)}.

19. Určovacia žaloba má predovšetkým preventívny charakter. Jej účelom je spravidla poskytnúť ochranu práva žalobcu skôr, než dôjde k porušeniu práva. Je namieste tam, kde jej pomocou možno odstrániť stav ohrozenia práva, či neistoty v právnom vzťahu a primeranú nápravu nie je možné dosiahnuť inak, ale aj tam, kde určovacia žaloba účinnejšia ako iné právne prostriedky vystihuje obsah a povahu príslušného právneho vzťahu, a kde jej pomocou možno dosiahnuť úpravu tvoriacu určitý právny rámec, ktorý je zárukou odvrátenia sporov v budúcnosti. Toto poslanie určovacej žaloby korešponduje so zákonnou požiadavkou existencie naliehavého právneho záujmu na ňou navrhovanom určení. Právny záujem, ktorý je podmienkou prípustnosti tejto žaloby musí byť naliehavý v tom zmysle, že žalobca v danom právnom vzťahu môže navrhovaným určením dosiahnuť odstránenie spornosti a ochranu svojich práv a oprávnených záujmov. Nejde pritom o samotnú určovaciu žalobu, ale o to, čoho (akého určenia) sa ňou žalobca domáha a z akých právnych pomerov vychádza. Naliehavý právny záujem sa teda viaže na konkrétny určovací petit (to, čoho sa žalobca v konaní domáha) a súvisí s vyriešením otázky, či sa žalobou so zvoleným určovacím petitom môže dosiahnuť odstránenie spornosti žalobcovho práva alebo neistoty v jeho právnom vzťahu. Povinnosť preukázať, že v čase rozhodovania súdu na určení práva je naliehavý právny záujem, zaťažuje žalobcu. Posúdenie naliehavého právneho záujmu je otázkou právnej kvalifikácie práva, ktoré je touto neistotou ohrozené. Záver súdu o (ne)existencii naliehavého právneho záujmu žalobcu preto predpokladá posúdenie, či podaná určovacia žaloba je procesne prípustným nástrojom ochrany jeho práva, a či snáď spornosť neodstraňuje, a len zbytočne vyvoláva konanie, po ktorom bude musieť aj tak nasledovať iné konanie. Ak žalobca neosvedčí svoj naliehavý právny záujem na ním požadovanom určení, ide o samostatný a prvoradý dôvod pre zamietnutie žaloby; pokiaľ súd dospeje k záveru, že tá-ktorá určovacia žaloba nie je z dôvodu nedostatku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení spôsobilým alebo prípustným prostriedkom ochrany práva, zamietne žalobu bez toho, aby sa zaoberal meritom veci. Určovacia žaloba nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného práva, alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu či tu je (nie je) právo.

20. V súvislosti s otázkou existencie naliehavého právneho záujmu pri návrhu o určení neplatnosti zmlúv o zriadení záložného práva odvolací súd uvádza, že žaloba o určení podľa § 137 písm. c) CSP nie je spravidla opodstatnená vtedy, ak má požadované určenie len povahu predbežnej otázky

vo vzťahu k posúdeniu, či tu je alebo nie je právny vzťah alebo právo, a to najmä vtedy, ak takáto predbežná otázka nerieši alebo nemôže riešiť celý obsah alebo dosah sporného právneho vzťahu alebo práva. Tento určovací petit smeruje k právnej neplatnosti právnej skutočnosti, a nie k subjektu. Záložné právo nevzniká na základe záložnej zmluvy, ale na základe rozhodnutia o povolení vkladu záložného práva. V prípade záložnej zmluvy vzhľadom na tzv. dvojstupňový režim jej vzniku (uzavretie zmluvy, rozhodnutie štátneho orgánu) je i teoreticky úplne vylúčené, aby posúdenie primárnej právnej skutočnosti, to znamená neplatnosti záložnej zmluvy nebolo len posúdením otázky predbežnej, keďže z LV i listinnými dôkazmi v spise preukázanými je zrejmé, že uvedené právo vzniklo a teda po uzatvorení zmluvy je preukázaná existencia následnej právnej existencie rozhodnutia štátneho orgánu. Pokiaľ na základe záložnej zmluvy bolo záložné právo vložené do katastra nehnuteľností, právna otázka, či záložná zmluva je alebo nie je platným právnym úkonom, za tejto situácie predstavuje iba vyriešenie predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či na nehnuteľnosti a hnutelných veciach vo vlastníctve žalobcu viazne v prospech záložného veriteľa záložné právo. Aj keby záložná zmluva bola neplatným právnym úkonom, nemôže prípadné určenie jej neplatnosti viesť k odstráneniu právnej neistoty žalobcu alebo k zamedzeniu ohrozenia jeho práva. A aj keď je záložná zmluva platným právnym úkonom, záložné právo nevznikne, ak nevznikla pohľadávka, ktorú má záložné právo zabezpečovať. Záložná zmluva nie je neplatná len preto, že nevznikla pohľadávka, ktorú má zabezpečovať záložné právo založené na tejto zmluve (napr. preto, že nedošlo k uzavretiu zmluvy, podľa ktorej by mala pohľadávka vzniknúť alebo preto, že takáto zmluva je neplatná a pod.). Určením platnosti alebo neplatnosti záložnej zmluvy sa nemôže vyriešiť celý obsah a dosah sporného právneho vzťahu medzi stranami sporu, preto nemôže byť na takomto určení daný naliehavý právny záujem v zmysle § 137 písm. c) CSP. V tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 112/2004, ktorý v tomto rozhodnutí konštatoval, že určovací žaloba nie je spravídla opodstatnená najmä vtedy, ak vyriešenie určitej otázky neznamená úplné vyriešenie obsahu spornosti daného právneho vzťahu alebo práva alebo ak požadované určenie má povahu (len) predbežnej otázky vo vzťahu k posúdeniu, či tu je (nie je) právny vzťah alebo právo.

21. Odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie zastáva názor, že žalobca na určení neplatnosti záložných zmlúv nemá naliehavý právny záujem, pretože túto otázku v tomto konaní mal súd prvej inštancie riešiť len ako predbežnú otázku. Nie je daný naliehavý právny záujem na určení neplatnosti záložných zmlúv, nakoľko v danej veci sa žalobca ďalšími žalobnými petitmi domáhal určenia, že nie sú zaťažené záložným právom vyššie špecifikované nehnuteľnosti aj hnutelné veci (výroky III. až V. napadnutého rozsudku), pričom otázku neplatnosti záložných zmlúv je treba riešiť ako prejudiciálnu k týmto ďalším žalobným petitom. Zdôrazňuje, že s účinnosťou od 01. 07. 2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis (zákon č. 160/2015 Z.z. - Civilný sporový poriadok), ktorý v ustanovení § 137 písm. c/ pripúšťa žalobu na určenie, či tu právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem, t.j. že tento nový procesný predpis už nepripúšťa žalobu na určenie, či tu je alebo nie je právny vzťah. Preto aj za daného procesného stavu žaloba na určenie neplatnosti záložnej zmluvy nie je prípustná. Z uvedených dôvodov preto bolo potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutých výrokoch I. a II. zmeniť a v tejto časti žalobu zamietnuť z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu na žalobcom požadovanom určení.

22. V priebehu celého konania sa súd prvej inštancie zaoberal naliehavosťou právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti záložných zmlúv. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nesprávne právne zhodnotil danú situáciu, keď uviedol, že na požadovanom určení neplatnosti záložných práv je daný naliehavý právny záujem. Odvolací súd inak právne posúdil spornú vec nepovažujúc, že týmto svojím postupom odvolacie konanie neprebehlo podľa zásad spravodlivého konania, alebo že by svoje rozhodnutie založil na iných právnych záveroch než súd prvej inštancie a že tým by žalovanému odňal možnosť konať pred súdom. I keď v prejednávanej veci odvolací zmenil rozhodnutie súdu prvej inštancie a neumožnil stranám sporu sa k veci vyjadriť, uvádza, že v spise sa nachádza množstvo písomných vyjadrení oboch strán sporu k právnemu problému danosti naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení neplatnosti záložných zmlúv. Nejde o riešenie novej právnej situácie. Žalovaný od počiatku tvrdil, že na požadovanom určení neplatnosti záložných zmlúv nie je daný naliehavý právny záujem. Vzhľadom na túto situáciu nepovažoval za potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v tejto časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, ale sám vo veci rozhodol. Neobstoja vedľa seba podľa názoru odvolacieho súdu petitú tak ako ich žalobca navrhol vo svojej žalobe, a to neplatnosť záložných zmlúv - výroky I. a II. napadnutého rozsudku a

určenie, že nie sú zaťažené záložným právom vyššie špecifikované hnuiteľné a nehnuteľné veci - výroky III. až V. napadnutého rozsudku.

23. Pokiaľ ide o rozhodnutie súdu prvej inštancie v nasledovných výrokoch - III. IV. a V., odvolací súd uvádza nasledovné.

24. Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu a prejednaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci dostatočné dokazovanie, správne zistil skutkový stav, ktorý si v plnom rozsahu osvojil i odvolací súd. Odvolací súd považuje za potrebné vyjadriť sa k odvolacím námietkam žalovaného, konkrétne k ust. § 365 ods. 1 písm. a) CSP, že neboli splnené procesné podmienky. Procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania, vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku (napr. nedostatok procesnej subjektivity). Na procesné podmienky konania súd prihliada kedykoľvek počas konania. Žalovaný tiež poukazoval na odvolací dôvod v zmysle ust. § 365 ods. 1 písm. b) CSP, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva, v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Tento odvolací dôvod je potrebné vykladať eurokonformne s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorá predpokladá, že v tomto prípade ide o porušenie procesných práv a nie hmotnoprávných nárokov strán. Ochrana ohrozených alebo porušených práv a právom chránených záujmov musí byť spravodlivá a účinná tak, aby bol naplnený princíp právnej istoty. Právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, a ak takejto ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Ak sa spor na základe prihliadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu. Podľa čl. 46 Ústavy SR sa každý môže domáhať zákonom ustanoveným postupom svojho práva na nezávislom a nestrannom súde. Podľa čl. 48 Ústavy SR má každý právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom. Žalovaný namietal rozsudok súdu prvej inštancie z dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e) CSP, že súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. V tomto prípade ide o vadu skutkovú, keď strana navrhla dôkaz, ktorý je potrebný na zistenie rozhodujúcich skutočností, ale súd prvej inštancie takýto dôkaz nevykonal. Namietal aj vadu podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Skutkové zistenie nezodpovedá vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 CSP a to vzhľadom na to, že buď vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov strán sporu nevyplývali, ani inak nevyšli počas konania najavo alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú i také skutkové zistenia, ktoré súd založil na chybnom hodnotení dôkazov. Ide o situáciu, keď je logický rozpor v hodnotení dôkazov, príp. poznatkov, ktoré vyplývajú z prednesov strán sporu alebo ktoré vyšli najavo inak, z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo, keď výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 až § 194 CSP. K žalovaným uplatnenému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP odvolací súd uvádza, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, čo znamená, že vyvodzuje zo skutkového zistenia aké práva a povinnosti majú strany sporu podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávneho vyložil. Odvolací súd považoval odvolacie dôvody žalovaného za nedôvodné a nespôsobilé napadnúť správnosť rozsudku súdu prvej inštancie vo výrokoch III. až V.

25. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a ich uvedenie má byť zrozumiteľné. Súd je povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické hľadiská. Účelom odôvodnenia je predovšetkým doložiť správnosť rozhodnutia; zároveň je aj prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutia. Citované ust. § 220 CSP dáva súdom dostatočný návod na to, aké má byť odôvodnenie rozhodnutia. V prípade, ak súd pri odôvodňovaní rozhodnutia nepostupuje uvedeným spôsobom, ktorý záväzne určuje citované ustanovenie, ide o nedostatky odôvodnenia, ktoré zakladajú vadu nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Odvolací súd konštatuje, že odôvodnenie napadnutého rozsudku zodpovedá požiadavkám kladeným na odôvodnenie rozhodnutia. Súd prvej inštancie v odôvodnení

svojho rozhodnutia uviedol rozhodujúci skutkový stav, primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad, z ktorých vyvodil svoje právne závery a tieto i primerane vysvetlil.

26. Vo vzťahu k žalobným petitom III. až V., ktorým sa žalobca domáhal určenia, že vyššie špecifikované hnutelné a nehnuteľné veci nie sú zaťažené záložným právom, odvolací súd konštatuje, že správne súd prvej inštancie vyriešil otázku platnosti záložných zmlúv tak, že tieto považoval za absolútne neplatné právne úkony, pretože v nich nie je určito, zrozumiteľne vyjadrená pohľadávka, ktorá má byť zabezpečená. Výklady týchto zmlúv môžu byť rôzne, avšak žiadnym výkladom nie je možné dospieť k jednoznačnému záveru o zabezpečených pohľadávkach. Dodal, že pokiaľ Záložné zmluvy č. 2013/02 a 2013/01 mali zabezpečovať aj existujúce aj budúce pohľadávky, tak pri existujúcich pohľadávkach museli mať ich špecifikáciu a pri neexistujúcich tzv. budúcich pohľadávkach museli mať špecifikáciu zmluvy, na základe ktorej vzniknú. Zosumarizoval v závere, že všetky oznámenia o začatí výkonu záložného práva sú neurčité, nejasné, nezrozumiteľné a neplatné, nakoľko u všetkých absentovalo písomné vyhlásenie o pravosti, výške a splatnosti pohľadávky, čo sú obligatórne náležitosti s poukazom aj na ostatné, a preto zároveň určil, že nie sú zaťažené záložným právom nehnuteľnosti a hnutelné veci, ktoré vyplývali z neplatne uzatvorených zmlúv o zriadení záložného práva.

27. Právny úkon je prejav vôle smerujúci najmä k vzniku, zmene alebo zániku tých práv alebo povinností, ktoré právne predpisy s takýmto prejavom spájajú (§ 34 OZ). Podľa § 37 ods. 1 OZ právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne, inak je neplatný. Citované ustanovenie (pod sankciou neplatnosti) kladie na prejavenu vôľu požiadavku, aby bol urobený určite a zrozumiteľne, pričom za neurčitý sa považuje právny úkon, ktorý síce je zrozumiteľne vyjadrený, avšak jeho obsah je nejasný a existujúce vecné nedostatky nemožno odstrániť ani pomocou interpretačného pravidla vyjadreného v ustanovení § 35 ods. 2, 3 OZ. Ak však prejavená vôľa chýba, nemožno ju interpretáciou nahradiť. Podľa § 39 OZ neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

28. Odvolací súd konštatuje, že záložná zmluva musí obligatórne obsahovať špecifikovanie pohľadávky, ktorá má byť zabezpečená záložným právom. Je potrebné v zmluve uviesť deň a právny dôvod vzniku pohľadávky a jej predmet. V prípade peňažnej pohľadávky je potrebné vyjadriť jej výšku, splatnosť, výšku úrokov a výšku úrokov z omeškania. Pohľadávka musí byť v záložnej zmluve uvedená určite. V prípade pohľadávky, ktorej hodnotu nemožno v čase uzatvorenia presne určiť, je potrebné v záložnej zmluve určiť najvyššiu hodnotu istiny, do ktorej sa pohľadávka zabezpečuje. V prípade budúcej pohľadávky je potrebné v záložnej zmluve presne určiť skutkovú podstatu, z ktorej má pohľadávka vzniknúť. Na základe platnej záložnej zmluvy vznikne záložné právo len vtedy, ak platne vznikla aj pohľadávka na zabezpečenie ktorej má slúžiť. Ak pohľadávka pre ktorú bolo záložné právo zriadené v skutočnosti platne nevznikla, nie je tu záložné právo aj keby bola samotná záložná zmluva bezvadná. Budúcu pohľadávku možno v záložnej zmluve určiť najmä vymedzením predmetu plnenia, osôb veriteľa a obligačného (osobného) dlžníka, prípadne právneho dôvodu a to tak, aby nevznikli pochybnosti o tom, aká pohľadávka je predmetom zabezpečenia a aby ju nebolo možné zameniť s inou pohľadávkou. V záložnej zmluve je potrebné pohľadávku označiť nielen podľa titulu, na základe ktorého vznikne, ale najmä tak v akej podobe podľa neho vznikne. Pohľadávku, ktorú záložné právo zabezpečuje a ktorá vznikne v budúcnosti nie je potrebné v záložnej zmluve označiť rovnakým spôsobom ako pohľadávku, ktorá je tu už v dobe uzavretia záložnej zmluvy.

29. V predmetnej veci sa súd prvej inštancie zaoberal správne platnosťou záložných zmlúv a to ako otázkou predbežnou. Dospel pritom k záveru, že tieto zmluvy sú neplatné predovšetkým pre nedostatok náležitej konkretizácie jej pohľadávky pre ktorú boli záložné zmluvy uzavreté, poukazujúc pritom na obsah oboch záložných zmlúv v čl. I. (naviac je potrebné poznamenať, že ani prílohy - zmluvy neboli predložené). Vzhľadom na vyššie uvedené, odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie vo výrokoch - III., IV. a V., ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP, potvrdil.

30. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol v zmysle ust. § 255 ods. 2 CSP a § 396 ods. 1 CSP a s ohľadom na čiastočný úspech strán sporu v konaní vyslovil, že žiadna zo strán sporu nemá právo na náhradu trov konania.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).